

De liefdeswonde: het doorboorde hart van mystici

Het hart is de ontmoetingsplaats voor Christus en zijn meest toegewijde geliefden. In de katholieke mystiek staat de term transverberatie voor het doorboren, fysiek of spiritueel, van het hart van de gelovige met een pijl, speer, of een lichtstraal. Het drukt de vurige liefde van mystici voor het goddelijke uit en Gods liefde voor hen. De wonde bezegelt de bijzondere band en kan worden toegebracht door Christus ('de wonde der liefde') of een engel ('de aanval van de engel').

In de vier kastjes op het paneel kan je de transverberatie van een aantal bekende mystici van de middeleeuwen en vroegmoderne periode zien. Volgens de hagiografie gaf Christus zijn hart aan St. Mechtildis (1240-1298), op voorwaarde dat ze het bij haar dood zou teruggeven (kastje 1). Maria Magdalena de' Pazzi (1566-1607) beweerde dat God haar hart had geraakt als een vorm van beloning (kastje 2). Jezus was niet de enige die de harten raakte van wie hem liefhad. Een engel gooide een speer in de borst van St. Teresa van Ávila (1515-1582) (kastje 3). Voor Margaretha-Maria Alacoque (1647-1690) betekende de transverberatie een goddelijke dank voor haar devotie tot het Heilig Hart. Christus graveerde zijn naam (JESVS) in haar borst (kastje 4).

Middeleeuwse heiligen inspireerden de mystici van de negentiende en twintigste eeuw (waarvan je de namen op het paneel kan lezen). Bij deze nieuwe generatie mystici vinden we een aantal nieuwe aspecten. In de voorafgaande eeuwen trof transverberatie voornamelijk illustere leden van de clerus en aristocratie. Vanaf de negentiende eeuw nam het aantal leken toe. Bovendien werden mystieke hart-gerelateerde ervaringen nu gekoppeld aan de devotie tot het Heilig Hart en zijn politieke betekenis. Terwijl middeleeuwse heiligen transverberatie als een persoonlijke gunst zagen, werd het na Alacoque een gemeenschapszaak, beladen met politieke en sociale boodschappen voor de hele katholieke wereld.

The Wound of Love: the pierced heart of the mystics

The heart is the meeting place between Christ and his most faithful lovers. In Catholic mysticism, the term transverberation refers to the piercing (whether physical or spiritual) of a believer's heart made by a dart, spear or ray of light. It expresses both the ardent love of mystics for the divine and the Lord's grace towards them. The wound seals the special union, and it can be inflicted by Christ ('wound of love') or an angel ('assault of the Seraph').

The four boxes hanging on the panel present depictions of the transverberation of several famous mystics of the Middle Ages and the Early Modern period. According to hagiography, Christ gave his heart to St Mechtilde (1240-1298), with the promise that she would return it at the moment of her death (Box 1). Mary Magdalene de' Pazzi (1566-1607) claimed that the Lord touched her heart as a reward (Box 2). Jesus is not the only one to injure those who are in love with him. According to legend, a Cherub threw a spear into the heart of St Teresa of Ávila (1515-1582) (Box 3). The transverberation represented a divine homage to the devotion to the Sacred Heart for Margaret-Mary Alacoque (1647-1690), who claimed that Christ engraved his name (JESVS) on her chest (Box 4).

Medieval saints inspired the mystics of the 19th and 20th centuries (some of whose names are printed on the panel), who developed new and original aspects. In preceding epochs, transverberation was largely limited to the most illustrious members of the clergy and aristocracy. From the 19th century onwards, the number of laypeople increased. Furthermore, mystical experiences related to the heart were combined with the devotion to the Sacred Heart, as well as with the political significance of this devotion. Whereas medieval saints had considered transverberation as a personal gift, after Alacoque, it became a community affair, laden with political and social messages for the Catholic world as a whole.